

ஐந்தாம் பத்திரிகை தளத்திற்கு சனென்ற போது நக்கீரன் ("தமிழன் குரல்" ஆசிரியர்) என்ற தோழரையும் இந்தியாவில் இருந்து அழைத்துச் சனென்றிருந்தார். நக்கீரனை நேரடியாக நாம் இருந்த தண்டனைக் குடிசைக்கு சனெந்தில் கட்டி வந்து, "இவரும் இனி உங்களுடன் தான் இருப்பார்" என்று சொல்லிவிட்டுச் சனென்றான். அவர் ஏன் எதற்காக எம்முடன் கொண்டு வந்து விடப்பட்டார் என்பது எமக்கு புரியாமையால், எமக்குள் அவர் தொடர்பாக ஒரு பயம் இருந்தது. நாம் என்ன கதைக்கின்றோம் என்று உளவறிய வந்துள்ளாரோ? என்னும் சந்தேகமிருந்தது. தற்போது எமது தண்டனை முகாமில் 10 பரோகி, இடநெருக்கடி அதிகமாகியது. இருந்தபோதும், அதையாரிடம் யார் சொல்வது? சனென்னால் அபிவிழும் என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்ததால், அதைப் பற்றி எதுவும் கதைக்காது மவுனமாக இருந்தோம்.

உமாமகேஸ்வரனின் விஜயம் என்பது, எமது முகாமை உலுக்கியது என்றே சொல்லலாம். அவன் வந்து சனென்றதும், முகாமில் இருந்த பல தோழர்களுக்கு தாம் அவரை நேராக சந்தித்து விட்டோம் என்ற திருப்தி ஏற்பட்டது. பல தோழர்கள் எம்மை வளியால் அழைத்துச் செல்லும் போது, உங்களுடன் உமாமகேஸ்வரன் என்ன கதைத்தார் என ஆவலாக கேட்பார்கள். நாம் அவர் ஒன்றும் பெரிதாக கதைக்கவில்லை. நாங்கள் செய்யாத குற்றத்திற்கு தான், தண்டனை அனுபவித்து வருகின்றோம் என்ற அடிப்படையில் தான் கதைத்தார் என்றதும், பலரும் முகம் வாடியபடி என்ன பெரிய யாவும் உங்களளை இப்படியா பக்கின்றார் என்று ஆதங்கப்பட்டனர். உமாமகேஸ்வரன் வந்த போது முகாமில் ஒரு சம்பவம் நடந்தது.

எல்லோரும் மதிய உணவிற்காக வரிசையில் காத்து நின்றனர். அவர்களுடன் உமாமகேஸ்வரனும் வரிசையில் உணவுக்காக நின்றான். முகாமில் இருந்த எல்லோரது கைகளிலும் தட்டு காணப்பட்டது. ஆனால் உமாமகேஸ்வரனின் கையில் மாதிரி இல்லை. இதனை அவதானித்த வளவன், தனது தட்டை கொண்டு வந்து நீட்ட அதை வாங்க மறுத்தான் உமாமகேஸ்வரன். இதைப் பார்த்த பல தோழர்கள் தமது தட்டை நீட்டினார்கள். அன்று சமையலுக்கு பொறுப்பாக இருந்தவர்களும், தமது தட்டுக்களை நீட்டினார்கள். அவற்றில் எதையும் வாங்கவில்லை என்பதால், பலருக்கும் குழப்பம் ஏற்பட்டது. இவனுடன் வந்திருந்த வாமன் (வாமதவேன்) கண்ணன் (சோதீஸ் வரன்) போன்றோர், மற்றவர்களின் தட்டை வாங்கியிருந்தனர். இவன் தட்டை வாங்காத பெரிய சரச்சையில் முகாம் திகழ்ந்து கொண்டிருக்கும் போது, திடீர் என உமாமகேஸ்வரன் சமையல் அறைக்கு மறுபுறத்தில் நிலத்தில் அழுகுப்படிந்திருந்த தட்டை எடுத்தான். இத்தட்டில் தான் முகாமில் நிற்கும் நாய்க்கு சாப்பாடு வதைப்பது வழக்கம். கிணற்றிக்கு தானே சனென்று கழிவிடும் பரவா செய்து, மீண்டும் சாப்பாட்டிற்கான வரிசையில் வந்து நின்றான். அந்த தட்டிலே தான் உணவை வாங்கிச் சாப்பிட்டான். இது உண்மையில் அந்த முகாமையே அதிர்வதைத் தது. இவனை தலவைவராக மானசீகமாக ஏற்றவர்கள், அவரைப் போற்றிப் புகழ்ந்தனர். மற்றவர்களும் கட்ட பாராட்டினர். இவ்வாறு ஒரு பெரிய நாடகமாடிவிட்டு, முகாமில் இருந்து உமாமகேஸ்வரன் தன்குழுவினரோடு புறப்பட்டான்.

Written by தமிழ்நாடு

Friday, 09 July 2010 09:58 - Last Updated Friday, 09 July 2010 10:45

அதன் பின்பு தோழர்களையே மகிழ்வு மையத்துக்கு அழைத்த மகிழ்வு பொறுப்பாளர் வளவன், பெரிய யா நாய் சாப்பிட்ட தட்டில் சாப்பிட்டுவிட்டுப் போகின்றார் என சத்தமிட்டான். இதற்கு காரணம் நீங்கள் எல்லோரும் தான் எனக் கூறி, தண்டனை கொடுத்துத் தான். மலேமும் சமையலுக்கு அன்று பொறுப்பாக இருந்த ரவிவர்மன் என்ற தோழருக்கும், அவருடன் இணைந்தவர்களுக்கும் கடும்பையான தண்டனையினை மறுநாள் கொடுத்துத் தான். பலருக்கும் ஏன் இது என்று விளங்கவில்லை. ஓவ்வொருவருக்கும் எனக் கொடுக்கப்பட்ட தட்டைத் தான், அவர்கள் வதைத் திருந்தனர். புதிதாக யாராவது வந்தால், அன்று சமையலில் இருப்பவர்களின் தட்டை பாவிப்பது வழக்கம். ஆனால் உமாமகேஸ்வரனோ அதைச் செய்யாது, நாய் சாப்பிட்ட தட்டில் தான் சாப்பிட்டு ஒரு ஸ்ரண்ட் செய்ததற்காக சும்மாயிருந்த மற்றைய தோழர்கள் உருண்டது தான் மிச்சம். ஏன் வளவன் இதைச் செய்தான் என்றால், தலமையிடம் விசுவாசத்தை பெற்றுக் கொள்ளவே. இவ்வாறு தான் பலர் தமது விசுவாசத்தைக் காட்டி, மற்றவர்களைத் துன்புறுத்தினர். இது மகிழ்வு பொறுப்பாளர்களிடம் மட்டுமல்லாது சாதாரண தோழர்களிடையேயும் கூட காணப்பட்டது. இதனால் தான் பல காட்டிக் கொடுப்புகளும், பழிவாங்கல்களும் நடந்தன.

இக் காலகட்டத்தில் புதிதாக மகிழ்வுக்கு வந்த தோழர்கள், எம்முடன் சரளமாக கதகைக் குமளவிற்கு நெருக்கம் ஏற்பட்டது. அப்போது எனது ஊரவரான பிரகாஸ் என்பவருடன் கதகைத் தனை. அவர் எனக்கு நடந்தவற்றைக் கேட்டு திகைத்தார். அப்போது அவர் தான் புலிக்கு துண்டிப்பிரசாரங்கள் கொடுத்துத் ததாகவும், ஆனால் தன்னை பிந்தளத்திற்கு அனுப்ப புலிகள் மறுத்து விட்டனர் என்றும், இதனாலேயே தான் புளாட்டாக்கு வந்தார் என்றும் கூறினார். எனது வீட்டாரின் சுகநலங்களையும் அவரிடம் கேட்டு அறிந்தனே. நான் முன்பு கூறிப்பட்டது போல, தளத்தில் இருந்து புளாட்டாக்கு ஆட்சேர்ப்பு என்பது எந்த அரசியலையும் கொண்டிருக்கவில்லை. மாறாக கும்பலில் கோவிந்தா என்ற மாதிரி, படகில் ஏற்றி அனுப்பினார்கள். இதனாலும் பல உட்படிகொல்கைகள் நடந்தன.

இவ்வாறு தோழர்களுடன் கதைப்பது போன்றவற்றின் ஊடாக, எமது காலங்கள் நகர்ந்தன. தோழர் சந்தியார் அமைப்பில் இருந்து ஒதுங்கிய பிற்பாடு, அமைப்பின் அரசியல் பொறுப்பாளராக “பம்மாத் து வாசுவை” (வாசுதேவா) நியமித்தார்கள். இவர் அடிப்படையிலேயே நேர்மையற்றவர் என்பதால் தான், பம்மாத் து என்ற பட்டம் சட்டப்பட்டது. இவர் அனைத்து மகிழ்வு பொறுப்பாளராக இருக்கும் போது, செய்த தில்லு மல்லுக்கள் பல. தனது நலன் கருதிய இவரது செயற்பாடுகளை பார்த்த பல தோழர்கள், இவர் மீது ஒரு காழ்ப்புணர்வை கொண்டிருந்தனர். தலமைக்கும், அதன் அபிவருடிகளுக்கும் சவேகம் செய்வதிலேயே கண்ணும் கருத்துமாக இருந்த இவர், இயக்கத் தோழர்களைப் பற்றி சிந்தித்ததில்லை. பணத்தையே மிச்சம் பிடிப்பது என்ற கோரிக்கையின் பின், ஞாயிற்றுக் கிழமைகளில் பாணும் வாழைப்பழமும் காலசை சாப்பாடாகவும், மதியம் மீன் அல்லது இறகைச் சி உணவாகவும் இருந்தது. இதில் வாசு

Written by தமிழ்நாடு

Friday, 09 July 2010 09:58 - Last Updated Friday, 09 July 2010 10:45

வந்ததும் கழகத்தில் பணம் தட்டுப்பாடு என்று கஃறிக் கொண்டு, பாண் வாழ்பைப் பழம் என்ற உணவை நிறுத்தினான். ஆனால் இவர்களின் ஆடம்பர வாழ்க்கை என்பது குறைந்தபாடாக இல்லை. ஓவ்வொருவரும் தமக்கு மோட்டார் சைக்கிள், உண்பதற்கு ஓட்டல்கள் என்று சொகுசு வாழ்க்கையை வாழ்ந்தனர். இதைப் பார்த்த தோழர்கள் பலர், தமக்குள்ளேயே திட்டித் தீர்த்தனர். இவ்வாறான ஒருவர் அரசியல் பொறுப்பில் இருந்தால் என்ன நடக்கும்? மார்க்சியம் என்ற சொல்லுக்கு அப்பால் இவர்கள் முன்னேறவில்லை.

அனாதை முகம் பொறுப்பாளராக இருந்த வாசு (வாசுதேவா) அரசியல் பொறுப்பாளராக பதவியேற்றப்பட்டது, எம்மிடையே பெரிய ஆச்சரியத்தைக் கொடுத்தது. இதனை எமக்குள் கதைத்தபடி இருந்தோம். அக்காலத்தில் வாகன ஓட்டுனராக இருந்த வள்ளை அண்ணா முகாமிற்கு பொருட்களைக் கொண்டு வரும் போது, முகாம் தோழர்கள் ஊடாக எமக்கு சில தகவல்களைத் தருவார். அவ்வாறு தரப்பட்ட தகவல்கள் தான் சூழிபுரம் படுகொலை, சந்ததியார் கதை, போன்றவை.

எமக்கு தற்போது அபிவிழுவதில்லை. எம்மை சந்திக்க வருபவர்கள், வாமன் (வாமதேவன்) உட்பட எம்முடன் சரளமாக கதைக்க ஆரம்பித்தனர். ஆனால் குறிப்பிட்ட காலத்தின் பின் பாபுஜி வருவதில்லை. அதன் பிற்பாடு அவரை இந் தியாவில் நான் சந்திக்கவில்லை. ஒரு முறை எம்மை அரசியல் பொறுப்பாளர் வாசு (வாசுதேவா) சந்திக்க வந்த போது, எமக்கு வாசிக்க புத்தகம் தேவை என்றோம். அதற்கு சிரித்தபடி ஆம் என்று கஃறிச் சினைவார், வணேட்டுமென்றே ஒரு சில சிவப்பு புத்தகங்களை அனுப்பி வதைத் தார். எமக்கோ பயம். முகாம்களில் அவைகள் பபிக்கத் தடையாக இருக்கும் போது, எமக்கு மட்டும் ஏன் என்ற கேள்வியுடன் அதை சிறிது காலம் தோட்டிப் பார்க்காமல் இருந்தோம். பின்னர் முகாமில் தோழர்களால் பரபரப்பாக வாசிக்கப்பட்ட புத்தகங்களை, அவர்கள் ஊடாக பெற்றுக் கொண்டோம். அப்போது தான் எமக்கு தாய், வீரம் விளைந்தது பகுதி 1,2, அதிகாலையின் அமைதி, போன்ற புத்தகங்கள் கிடைக்கப்பெற்றன. எம்மிடையே ஒருவர் அதை வாசிக்க மற்றவர்கள் அதைக் கேட்டுக் கொண்டிருப்போம். இவ்வாறு காலங்கள் உருண்டோபின். அக்காலகட்டத்தில் படதைத் துறைச் செயலதிபர் கண்ணனும் (சோதீஸ் வரன்), காந்தனும் எம்மை சந்திக்க வந்துபோவார்கள். படதைத் துறைச் செயலதிபராக கண்ணன் (சோதீஸ் வரன்), இருந்தாலும், ஆயுதங்களுக்கு பொறுப்பாக இருந்தது காந்தன் என்றே அறிந்தோம். இவர்கள் எம்மை சந்தித்து சாதாரணமாக கதைத்து விட்டுச் செல்வார்கள். காந்தன் கண்ணனுடன் (சோதீஸ் வரன்), மாதிரி அல்ல, உமாமகேஸ்வரன் சந்நிதில் போன்றோருடனும் முகாம்களுக்கு விஜயம் செய்வார். படதைத் துறை நடவடிக் கைகளை கையாள வதற்கும், அதைப் பார்ப்பதற்கும் இவர் அபிக்கடி முகாம்களிற்கு விஜயம் செய்துள்ளார். இவர் விஜயம் செய்த முகாம்களில் பீ முகாம் மற்றும் நாம் இருந்த முகாம் போன்றவற்றிற்கு அப்பால், கொமாண்டோஸ் முகாம் போன்றவற்றிற்கு விஜயம் செய்துள்ளார். இதில் பீ முகாமில் நாலாம் மாடியும், நாம் இருந்த முகாமில் எமது சிறையையும் பார்த்தவர் அதைப் பற்றி கேள்விக் கு உட்படுத்தாது, அதை நடத்துபவர்களுடன் இணைந்து செயற்பட்டும் வந்தவர்.

இக்காலகட்டத்தில் நோபேட் தளத்தில் இருந்து பின்தளத்திற்கு

Written by தமிழ்நாடு

Friday, 09 July 2010 09:58 - Last Updated Friday, 09 July 2010 10:45

அழகைக் கப்பலுக்குக் காண முயற்சிகள் நடந்தேறின. இதனை அறிந்த சந்ததியார், நோபட்டை பின் தளத்திற்கு வரவேண்டாம் என்று ஒரு கடிதம் எழுதி என்.எல்.எவ்.ரீ தோழர்களிடம் கொடுத்து விட்டிருந்தார். ஆனால் என்.எல்.எவ்.ரீ யினருக்கு இவர்களை வரவேண்டாம் என்ற பெயரில் அறிமுகமாகி இருந்ததால், நோபட்டை என்பவரின் அவர்கள் அறிய குறிப்பிட்ட காலம் எடுத்துத் தது. இதற்குள் நோபட்டை பின் தளம் வரவேண்டாம் என்ற இவருடன் பல விவாதங்கள் நடந்தேறின. இவரை எந்த நேரமும் உள்வாங்கிகள் சூற்றிய வண்ணமே இருந்தார்கள். பின் இவரை தளத்திற்குப் பொறுப்பாளராக அனுப்பிவைத்தனர். ஆனால் ஒரு பொம்மை போன்றே இயங்க ஆரம்பித்தார்.

திடீர் என ஒருநாள் அமைப்பில் இருந்த மத்தியக்குழு உறுப்பினர் ஒருவர் தப்பி ஓடிவிட்டார் என்ற செய்தியை அறிந்ததும், முகாம்களில் உள்ளவர்கள் எல்லோரும் ஆச்சரியத்துடன் பார்த்தனர். அவ்வாறு தப்பித்தவர் காந்தன் என்றும், இவர் தப்பிப்பதற்கு முன் கழகத்தின் ஆயுதங்களுடனும் கண்ணனை(சோதீஸ் வரன்) கொலை செய்ய முயற்சித்தார் என்றும் பொய் பிரச்சாரங்களாக கழக முகாம்களுக்குக் கட்டிவிடத் து விட்டனர். இதனால் பல தோழர்கள் இவரை கடும்பையாக விமர்சித்தனர். இவர் தப்பியோடுவதற்கு ஒரு கிழமைக்கு முன்னர், எம்மைச் சந்தித்து கதைத்திருந்தார். இதனால் இவர் தப்பியோடியதற்கும் எமக்கும் சம்பந்தம் உண்டு எனக் கருதி, கண்ணனை(சோதீஸ் வரன்) வாமன் (வாமதவேன்) வாசு (வாசுதேவோ) போன்றோர் வந்து எம்மை தனித்தனியாக வைத்து விசாரித்தனர். அப்போது மீண்டும் அடித்தனர். தம்முடன் இயக்கத்தின் முக்கிய பொறுப்பில் இருந்தவரும், இயக்க இரகசியங்களை அறிந்தவருமான காந்தன் தப்பித்தது என்பது மிகப் பெரிய அதிர்ச்சியாக அவர்களுக்குக் கொடுத்திருந்தது.

இவரைக் கண்ட இடத்தில் சூடும் அளவிற்கு ஆத்திரத்தில் அன்று கழகம் இருந்தது. இவர் ஏன், எதற்காக தப்பினார் என்று எவருக்கும் தெரியவில்லை. கழகத்தின் எல்லா அராஜக சம்பவங்களிலும் ஒன்றாக நின்ற காந்தன், எதற்காக திடீர் என ஒழித்து ஓடினார் என்பது எல்லோருக்கும் புரியாத புதிராகவே இருந்தது. இவர் தப்பிச் செல்லும் போது கழகத்தின் எந்த ஒரு உடமைகளையும், தன்னுடன் எடுத்துச் சென்றிருக்கவில்லை.

இவ்வாறு இவர் தப்பியதும், இயக்கத்தின் பல நடவடிக்கைகள் இரகசிய முறைக்கு மாற்றப்பட்டன. புதிய செயற்குழுவையும் மத்திய குழுவையும் உருவாக்கத் தொடங்கினர். தமது நம்பிக்கைக்கு உரியவர் தப்பித்ததால், மற்றவர்களை நம்பத் தயாராக எவரும் இருக்கவில்லை.

Written by தமிழ்நாடு

Friday, 09 July 2010 09:58 - Last Updated Friday, 09 July 2010 10:45

கழகம் எப்போதும் தனிமனித வழிபாட்டிலேயே இயங்கிவந்தது. இதற்கு பலர் மார்க்சியம், தசேயம், இன் மூரண்பாடு, சர்வதேசியம் போன்ற சொற்பதங்களைப் பாவித்து தனிமனித வழிபாட்டைச் செய்து வந்தனர். இத் தனிமனித வழிபாட்டின் பலர் கருத்து ரீதியாக மூரண்படவில்லை. அவ்வாறு கருத்து ரீதியாக மூரண்பட்டிருந்தால் அதை அம்பலப்படுத்துதலுக்கு முடியும். மாறாக அதைச் செய்யாது, தமது நலன் கருதி அதில் தொடர்ந்து இயங்கினர். பின் தளத்தில் தான் அப்படி என்றால், தளத்திலும் அதே நிலைதான். பின் தளத்தில் நடக்கும் விடயங்களை மறுத்து இயங்குவது, இவர்களின் வலையாக இருந்தது. ஆனால் ஆட்சிப்பீடத்தில் மட்டும் சோரம் போகவில்லை. தொடர்ந்தும் ஆட்களை பயிற்சிக்கு என் அனுப்பி வந்தனர். சூழிபுரப் படுகொலை அதன் பின் மணியம் தோட்டப் படுகொலை (இயக்கத்திற்கு வந்த பெண்கள் கொலை) மலேமும் கொலைகளும் அடாவடித்தனங்களும் நடந்த போது, இன்று ஜனநாயகம் மற்றும் புரட்சி பற்றிப் பேசும் பலர் அன்று கழகத்தில் அவற்றின் மீட்பு மறைத்தனர். பொய்களைக் கீழ் மட்டத்தினருக்குக் கீறி, பெரிய யாவிற்கு விசுவாசிகளாக இருந்தனர்.

பின் தளத்தில் ஜனநாயகம் மறுக்கப்பட்டு அராஜகம் தலைவிரித்தாடியது. தளத்தில் மக்களோடும் மக்களாக இருந்து அரசியல் வலைகளில் ஈடுபட்டவர்களும் பெரிய யாவிற்கும் அவனது குண்டர் கிட்டத்திற்கும் தாமும் ஒன்றும் சளைத்தவர்கள் அல்லர் என்னும் நிலையிலேயே இருந்தனர்.

உதாரணமாக கொட்டியைச் சேர்ந்த நான்கு இளைஞர்களை கழகத்தினர், கொள்ளைகாரர்கள் என கதை செய்தனர். உண்மையில் அவர்கள் கொள்ளைகாரர்களா என்று பார்த்தால் இல்லை. சிறு திருட்டாளர்கள் செய்தும் திருடர்கள். கொட்டியைச் சேர்ந்தவர்கள். தாழ்த்தப்பட்ட சாதியினர். யாழ்ப்பாண சமீகத்தால் ஒதுக்கப்பட்டவர்கள். வறுமையை வாழ்வாக சாதியம் திணித்து இருந்தது. யாழ் சவை வளை ஆதிக் கத்தில் ஒரு சிந்தனையாக இருப்பது, எங்கு எந்தத் திருட்டு நடந்தாலும் அதைத் தாழ்த்தப்பட்ட சமீகத்தினரோ அல்லது பொருளாதார வசதி குறைந்தவர்களோ செய்திருப்பார்கள் என்று கருவது, சாதிய ஆதிக் க வழக்கமாக இருந்தது. இதன் அடிப்படையிலேயே பல இயக்கங்களும் இயங்கின. இதற்கு கழகம் மட்டும் விதிவிலக்காக இருக்கவில்லை.

யாழ்ப்பாண நகரத்தில் எங்கு எது நடந்தாலும், அது தாழ்த்தப்பட்டவர்களான இந்த நாலவரும் தான் செய்திருப்பார்கள் என்ற எண்ணமும் அபிப்பிராயமும் இருந்தது. இந்த அபிப்பிராயத்தின் அடிப்படையில் கழகத்தினரால் இந்த நான்கு இளைஞர்களும் கதை செய்யப்பட்டு மரண தண்டனை வழங்கப்பட்டது. இவர்கள் நாலுபேரும், நான்கு வவ்வேறே இடங்களில் வைத்து கொலை செய்யப்பட்டனர். வைத்தீஸ்வரா, ஸ்ரீ தர், வினசர், யாழ் பஸ் நிலையச் சந்திகளில், சமீக விரோதிகள் என்ற பட்டத்துடன் சூட்டு மின் கம்பங்களில் கட்டப்பட்டனர். இதன் அறிந்த உறவினரும், அவர்களது கிராமமும் கொதித்து எழுந்தது. இதன் மீட்பு மறைப்பதற்காக கழகத்தினர் இவர்கள் சமீகவிரோதிகள் என்ற பொய் பிரச்சாரத்தை செய்ததுடன், பொய்யான ஆதாரங்களையும் முன் வைத்து துண்டிப்பு பிரசாரம் வளியிட்டனர்.

Written by தமிழ்நாடு கம்

Friday, 09 July 2010 09:58 - Last Updated Friday, 09 July 2010 10:45

Written by தமிழ்நாடு கம்

Friday, 09 July 2010 09:58 - Last Updated Friday, 09 July 2010 10:45

Written by தமிழ்ரங்கம்

Friday, 09 July 2010 09:58 - Last Updated Friday, 09 July 2010 10:45

